

Arrest

nr. 62 517 van 31 mei 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 18 maart 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 28 oktober 2010 waarbij verzoeker wordt uitgesloten van het voordeel van de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 april 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat W. LOOPMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 21 december 2009 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 28 oktober 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij verzoeker van het voordeel van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet wordt uitgesloten, aan verzoeker ter kennis gebracht op 17 februari 2011. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 24.12.2009 bij onze diensten werd ingediend door :

H., S. (R.R.: 000)

nationaliteit: Algerije

geboren te B. op 10.04.1974

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat betrokkene/n uitgesloten wordt van het voordeel van voornoemd artikel 9ter gezien er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene/n handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4 van de genoemde wet van 15 september 2006, te weten:

Redenen:

> Dat hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd, m.n.

Betrokkene werd op 22.12.2004 door de correctionele rechtbank te Antwerpen veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 5 maanden met uitstel van 3 jaar behalve 2 maanden effectief wegens het zich schuldig hebben gemaakt aan een poging tot diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels.

Betrokkene werd op 16.06.2005 door het hof van beroep te Antwerpen veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 3 jaar en 2 maanden wegens het zich schuldig hebben gemaakt aan verkrachting op een meerderjarig persoon.

Op 08.06.2006 vaardigde toenmalig minister van Binnenlandse Zaken Patrick Dewael een Ministerieel Besluit uit tegen betrokkene waarin hem wordt gelast het grondgebied van het Rijk te verlaten met het verbod terug te keren gedurende een periode van tien jaar.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1 Verzoeker voert de schending aan van substantiële hetzij op straffen van nietigheid voorgeschreven vormvereisten, overschrijding of afwending van macht, van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de materiële motiveringsplicht en van het evenredigheids- en zorgvuldigheidsbeginsel *juncto* artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen:

“De rechtsleer is van oordeel dat de algemene beginselen van behoorlijk bestuur veronderstellen dat de DVZ bij het uitoefenen van een regularisatie-onderzoek zorgvuldig en degelijk tewerk gaat.

Deze zorgvuldigheidsplicht houdt in dat het bestuursorgaan alle rechtstreeks bij de beslissing betrokken belangen moet afwegen. Voor de belanghebbende mogen de nadelige gevolgen van een beslissing niet onevenredig zijn in verhouding tot de met de beslissing te dienen doeleinden.

De DVZ bezondigt zich daarbij aan een uitermate rudimentaire motivering en evenmin werden de uit het langdurig verblijf voortvloeiende integratie en het opbouwen van zijn sociale leven in het Rijk ook maar aan enig onderzoek onderworpen; deze werden op een al even summiere als gestandaardiseerde wijze weggewuifd in de zin van dat dit allemaal mooie en lovenwaardige initiatieven zijn doch onvoldoende.

Uiteraard strookt dit niet met de motiveringsplicht van de DVZ, dat voor elke aanvrager opnieuw een afzonderlijke, geïndividualiseerde beslissing dient te treffen en niet bij wijze van quasi voorgeprogrammeerde beslissingen.

In casu werd niet ernstig onderzocht wat de mogelijke nadelen zijn/kunnen zijn waaraan verzoeker blootgesteld wordt indien hij wegens het uitblijven van een regularisatie volstrekt in de illegaliteit dient verder te leven in het Rijk – temeer nu geweten is dat hij sowieso niet kan deporteerd worden.

Het argument van integratie en opgebouwd sociale leven houdt impliciet een beroep in op de bescherming van het privéleven zoals gewaarborgd door artikel 8 EVRM. Dat begrip "privéleven" dient veel ruimer geïnterpreteerd te worden dan het recht op een familie- en gezinsleven en vereist geen hechte band/intieme relatie tussen de personen die er zich op beroepen.

Zelfs het EHRM heeft herhaaldelijk aanvaard dat het hebben van sociale contacten met anderen onder het toepassingsgebied van artikel 8 EVRM kan resorteren (EHRM, 25.09.2001, PG en JH/Ver.Koninkrijk; EHRM, 24.04.1996, Boughanemi/F rankrijk).

Gelet op deze hogervermelde onvervreembare mensenrechten en deze rechtspraak is duidelijk dat DVZ de facto enkel maar bij toepassing van het 2de lid artikel 8 EVRM tot een negatieve beslissing had

kunnen komen verwijzend naar enige, welkdanige reden dan ook waarom het recht op bescherming van het privéleven in onze democratische samenleving in casu noodzakelijk zou zijn geweest in het belang van de nationale veiligheid, de openbare orde, het economisch welzijn van het land ...

Deze belangenafweging is nergens te bespeuren in de bestreden beslissing.

De ingeroepen uitsluitingsgrond - artikel 55/4 Vr.W. - is van een lagere rechtsorde dan de hogervernoemde mensenrechten zodat die rechtsgrond de schending van die internationaalrechtelijke regels niet vermag te verschonen.

Met recht en rede kan derhalve gesteld worden dat de zorgvuldigheids- en motiveringsplicht, die rust op de DVZ, met de voeten werd getreden."

2.2 De bestreden beslissing geeft duidelijk het determinerende motief aan op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt immers verwezen naar de artikelen 9ter en 55/4 van de Vreemdelingenwet en naar het feit dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat verzoeker handelingen heeft gepleegd bedoeld in artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet, deze handelingen worden opgesomd en er wordt aan toegevoegd dat tegen hem een ministerieel besluit werd uitgevaardigd op 8 juni 2006 waarin hem werd gelast het grondgebied van het Rijk te verlaten met het verbod terug te keren gedurende een periode van tien jaar.

Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en in zijn middel verwijst naar zijn integratie en sociaal leven in het Rijk lijkt verzoeker er vanuit te gaan dat de bestreden beslissing werd genomen in het raam van een aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Verweerder wijst in de nota met opmerkingen op het feit dat zijn aanvraag om machtiging tot verblijf ingediend op 12 december 2009 hangende is en dat de bestreden beslissing de aanvraag betreft ingediend om medische redenen. Dit onderdeel van het middel mist aldus feitelijke en juridische grondslag.

Vervolgens wordt gewezen op artikel 9ter, § 4 van de Vreemdelingenwet, dat als volgt luidt:

"De bedoelde vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4."

en op 55/4 van de Vreemdelingenwet, dat opsomt in welke gevallen een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus:

"Een vreemdeling wordt uitgesloten (...) wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat (...) c) hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd."

Artikel 9ter, § 4 van de Vreemdelingenwet bepaalt aldus dat deze gevallen zoals bepaald in artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet eveneens gelden om een vreemdeling uit te sluiten van de toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Uit deze bepalingen volgt onbetwistbaar dat een vreemdeling kan worden uitgesloten van het voordeel van artikel 9ter, wanneer de gemachtigde van de staatssecretaris oordeelt dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd. *In casu* werd toepassing en melding gemaakt van deze wetsartikelen, en wordt melding gemaakt van de ernstige misdrijven waarvoor verzoeker op 22 december 2004 en op 16 juni 2005 werd veroordeeld. Verzoeker betwist dit niet. Verzoeker toont aldus niet aan dat de motieven van de bestreden beslissing zouden steunen op een niet correcte feitenvinding of kennelijk onredelijk zouden zijn.

Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de administratie zich bij het nemen van de beslissing gebaseerd heeft op de strafrechtelijke veroordelingen en het in 2006 jegens verzoeker uitgevaardigde ministerieel besluit om het grondgebied te verlaten met verbod terug te keren gedurende een periode van tien jaar. Verweerder is derhalve zorgvuldig te werk gegaan en een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aangetoond.

Verzoeker wijst op artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en de bescherming van zijn privéleven en sociaal leven in het Rijk.

Zelfs in de mate er sprake zou zijn van een privéleven en/of familieleven, gaat het om een in artikel 8, tweede lid van het EVRM toegelaten inmenging. Uitsluiting van het voordeel van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet is, in het licht van artikel 8, tweede lid van het EVRM, een bij wet voorziene toegelaten inmenging van het openbaar gezag. Gelet op de ernstige misdrijven waarvoor verzoeker werd veroordeeld en het jegens hem uitgevaardigde ministerieel besluit van 2006 is de bestreden beslissing niet onevenredig. Noch uit de formele motiveringsverplichting, zoals deze voortvloeit uit de bepalingen van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, noch uit de bewoordingen van artikel 8 van het EVRM kan verder worden afgeleid dat uit de motieven van elke bestuursbeslissing moet blijken dat de overheid een afweging heeft doorgevoerd tussen enerzijds de private belangen van de persoon op wie deze beslissing betrekking heeft en anderzijds de bescherming van de openbare orde. Aangezien in de bestreden beslissing expliciet wordt verwezen naar de ernstige misdrijven en naar het ministerieel besluit dat verzoeker gelastte het grondgebied te verlaten met verbod terug te keren gedurende een periode van tien jaar kan hij daarenboven ook niet stellen onwetend te zijn omtrent de redenen waarom verweerder zijn private belangen ondergeschikt acht aan de belangen van de samenleving. Een schending van het evenredigheidsbeginsel wordt evenmin aangetoond.

Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend en elf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN